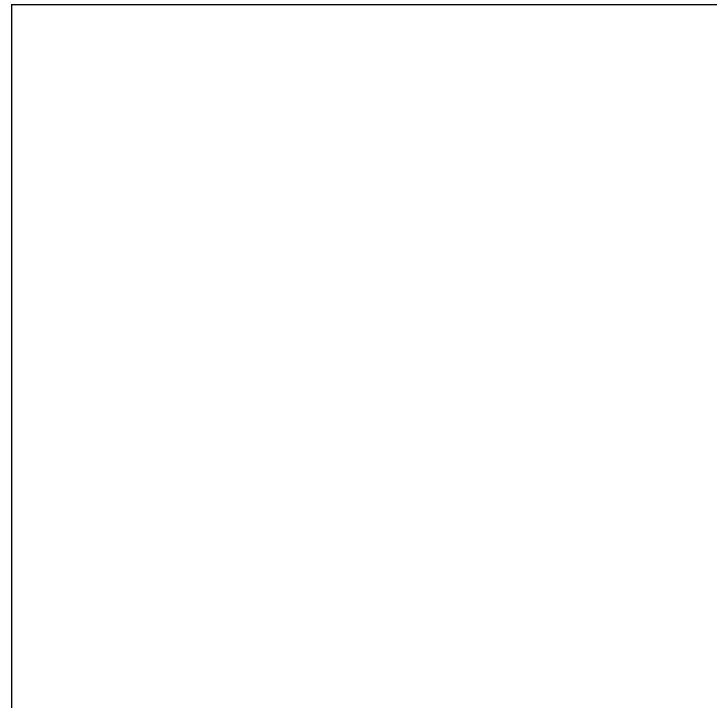

(uten bilder)

- III nivå 2
- oromo / nyorsk
- Demuze Degfæ
- Carol Liddiment
- Basilio Gimmo, David Ker

Kvifor flodhestar ikje har hår
Rooabin mailif rifeenisa dhabee / Kvifor

flodhestar ikje har hår
Rooabin mailif rifeenisa dhabee / Kvifor
[barnebøker.no](#)
Barnebøker for Norge

Overratt av: Demuze Degfæ (om), Espen
Illustrert av: Carol Liddiment
Skrevet av: Basilio Gimmo, David Ker
Stranger-Johannesen, Martine Rørstad Sand (nn)
Denne fortellingen kommer fra African Storybook
(africanstorybook.org) og er videreførmidlet av
Barnebøker for Norge ([barnebøker.no](#)), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

Gaftokko, hilletin laga cinaa deemite.

...

Ein dag gjekk Kanin langs elvebreidda.

Rooibins achuma ture, margaa mararissa
bareda nyacchu dhadee.

...

Floðhest var der og. Ho gjekk ein tur og át lit
fint grønt gras.

Roobiin akka heleetiin achi jirtu hinbekinee tasa mila ishee irra ejetee. Heleetin boyuu claqabdee, "Ati Roobii akka miila kiyyarra dhaabate hinagartu?"

...

Flodhest såg seg ikkje for, så ho var uheldig og trakka på foten til Kanin. Kanin skreik og byrja å ropa til Flodhest: "Hei, Flodhest! Ser du ikkje at du trakkar på foten min?"

Rifeense Roobii waangubateef hileetin bayee gammadde. Hammaa hardhaatu Roobiin sodaa ibbiddatif jedhe bishaan irraa hinfagaatu.

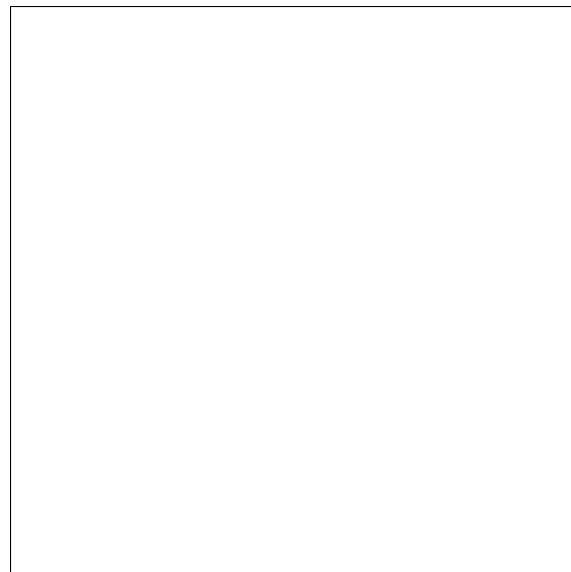
...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brann. Og den dag i dag, av frykt for elden, går ikkje flodhesten langt frå vatnet.

Foldhest byrja á gráta og sprang mot vannet.
Alt hæret hennar brann opp i elden. Foldhest
græt: „Hæret mit har brunne opp i elden! Du
brann alt hæret mit! Hæret mit er bort! Det
vene, vakte hæret mitt!“

...

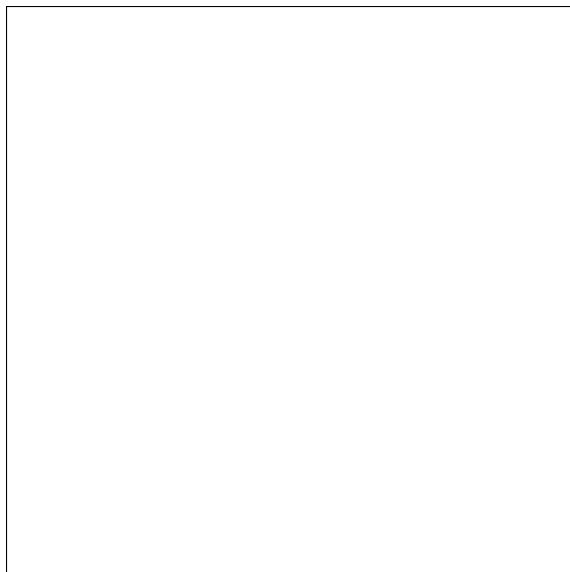
Rooabin bowuu caldabade garra bishani
figide. Riffenise ishee hunduu ibbiddan
gubbate. Rooabin akkan jette, „Riffenisi koo
ibbidda kanan gubbate! Riffenise koo tokko
hinhafne! Riffenise bareedan koo!“

Foldhest bad om unskyldning til Kainin: „Eg er
lei meg, venen min, eg ság deg ikkje. Ver sá
snill á tilgje meg!“ Men Kainin ville ikkje høyrá,
og han ropte til Flodhest: „Du gjorde det med
vilje! Ein dag kjem du til á fá sjá! Dette kjem til
á straffa seg!“

...

Rooabin dhifatam hileeti gafatee, „Ani bayeen
gadde. Sin' agarre ture. Adara nafdhisii!“
Hilieettin kana otto hindhagahin Rooabit akkan
jette eyyite.“ Beekka akkan gotee! Gafotko
gatii isaa nikafatla!“

Hileetiin ibddaa barbaacha dhaqxee akkan jette ibbidaan, "Deemi, yeroo Roobiin bishaan kessaa baate margaa dheedu deemitu gubbi. Milaa koo gubba dhaabate!" Ibbdis akkan jedhe, "Rakkoon hinjiru, Hileeti hiriyaan koo. Akkuma ati jetteh godha."

...

Då drog Kanin for å finna Eld, og han sa: "Dra og brenn Flodhest når ho kjem ut av vatnet for å eta gras. Ho trakka på meg!" Eld svara: "Ikkje noko problem, Kanin, venen min. Eg skal gjera akkurat det du bad meg om."

Boddee, Roobiin margaa laga fagooti dheeda yeroo ibbiddi "wuussh!" qabate. Ibbiddichis refeensa Roobii gubuu calqabae.

...

Seinare åt Flodhest gras langt frå elvebreidda då det plutselig sa "svsj!" Eld vart til flamar. Flammane byrja å brenna håret til Flodhest.